

Ångersångerna

Från publikanens och fariseens söndag till stora fastans femte söndag

8. kyrkotonen

Ä - ra va - re Fa - dern och So - nen och den He - li - ge An - de.

Öpp - na för mig syndaångerns por - tar, Liv - gi - va - re

för bittida söker min själ Ditt heli - ga tem - pel med krop - pens tem - pel van - hel - gat,

men Du som är barm - här - tig re - na det kär - leks - fullt ge - nom Din nåd.

Nu och all - tid och i e - vig - he - ter - nas e - vig - he - ter. A - men.

Led mig på frälsningens vägar, Guds Fö - ders - ka

för jag har orenat min själ med skamli - ga syn - der och i lätt - ja för - slö - sat mitt liv

6. kyrkotonen

men ge - nom Di - na för - bö - ner räd - da mig från all o - ren - het. Gud, var mig nå - dig

ef - ter Din god - het, ut - plå - na mi - na ö - ver - trä - del - ser ef - ter Din sto - ra barm - här - tig - het.

Ång - er - full be - tän - ker jag mi - na on - da gär - ning - ars mängd

och darrar inför den förskräckan - de do - mens dag.

Men i förtröstan på Din barm-här-tig-hets nåd ro-par jag som Da-vid till Dig:

Gud var mig nå-dig ef-ter Din sto-ra barm - här-tig-het.